

[Gottschalck-Hansen.]

matematiske studenter er blevet fritaget for eksamination i fysik. Hvis man nu forlods har fritaget eleverne ved den skole for matematik, kan man komme i den, synes jeg, meget ejendommelige situation, at eksamen artiums matematisk-naturvidenskabelige studenter ikke bliver eksamineret i nogle af deres hovedfag mundtligt til studentereksamen, egentlig et noget mærkeligt forhold. Jeg er fuldt og helt klar over, at der er store vanskeligheder forbundet med dette, og jeg nærer ikke tvivl om, at man i ministeriet har været sindet at finde frem til den bedst mulige løsning — så kan man altså diskutere, hvad det er; jeg er ikke overbevist om, at det af mig foreslåede ikke havde været mest hensigtsmæssigt.

Den højtærede minister kom ikke ind på et enkelt af de spørgsmål, jeg fremhævede, nemlig uretten over for de forskellige kategorier af studenter — altså dels dem, der havde fået de rigtige opgaver, dels de sproglige. Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge den højtærede minister, om man ikke kunne råde bod på denne uret ved også at lade disse studenter blive fri for et fag. Det ville selvfølgelig være en appelsin i turbanen, en ekstra gevinst, men det ville være en retfærdighed over for det samlede studenterklientel. Jeg vil anbefale den højtærede minister at overveje dette og aktionere i så henseende.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det var med nogen betænkelighed, vi i ministeriet besluttede, at det første mundtlige fag skulle falde bort, bl. a. under hensyntagen til de betragtninger, det ærede medlem her anførte om fagene matematik og fysik. Men man må her erindre sig den uro, den nervøsitet, der gjorde sig gældende rundt omkring i landet, og det blev meget stærkt fremhævet, også i pressen, at de elever, der på den måde skulle gå til en omprøve, var ude for en meget alvorlig belastning, og at de spildte en 5-6 dage. Derfor besluttede vi at give denne kompensation.

Men jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som helst grund til, at vi også skulle give de elever, der ikke på nogen som helst

måde kommer ud for noget unormalt ved eksamen, nogen indrømmelse i den retning; det kan jeg altså ikke se.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til statsministeren:

„Vil regeringen drage omsorg for, at statens institutioner følger den opfordring til ikke at købe sydafrikanske varer, som har fået tilslutning af 100 af folketingets medlemmer?“

Aksel Larsen: Som bekendt har Dansk Ungdoms Fællesråd udsendt en opfordring til den danske befolkning om boykot af sydafrikanske varer som udtryk for afsky for den sydafrikanske apartheidpolitik. Denne opfordring har fået tilslutning skriftligt fra ikke mindre end 100 medlemmer af det danske folketing, altså fra flertallet i folketinget. Opfordringen er rettet til befolkningen, men det vil naturligvis også sige, at den er rettet til såvel virksomheder som institutioner, ikke blot fordi disse er danske, men også fordi de ledes af danske. Nu har vi allerede set, at en del virksomheder har taget hensyn til opfordringen og bekendtgjort, at de enten er holdt op med at forhandle sydafrikanske varer eller agter at ophøre med det.

Jeg tvivler ikke om, at adskillige af dem, der leder eller står i spidsen for statslige institutioner eller statsforetagender eller for den sags skyld andre offentlige foretagender eller institutioner, har tanker om at følge opfordringen. Men på den anden side er det jo blevet betonet ret stærkt fra regeringens side, at man ikke opfatter disse 100 medlemmers underskrifter derhen, at det er et statsanliggende.

Jeg tror derfor, det ville være hensigtsmæssigt, hvis regeringen gav udtryk for, at den vil se med sympati på, om statsinstitutioner følger den opfordring, som har fået tilslutning af et flertal af folketingets medlemmer, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede statsminister, om han vil give udtryk for noget sådant.

Statsministeren (J. O. Krag): Det er jo rigtigt, som det ærede medlem gør opmærksom på, at 100 ærede medlemmer af det høje